

Friluftslivets fellesorganisasjon

Adresse: Nedre Slottsgate 25, 0157 OSLO
Telefon: 23 31 09 80, Telefaks: 23 31 09 89, E-post: post@frifo.no, Nettsted: www.frifo.no
Org. nr.: 971 262 834, Kontonr: 7154.05.51671

Miljødirektoratet

Oslo, 1.7.2013

FORSLAG TIL NY FORSKIFT OM FRILUFTSLIVSAKTIVITETER SOM KREVER SÆRLIG AKTSOMHET - HØRINGSUTTALELSE

Vi viser til brev Direktoratet for naturforvaltning av 24.4.2013 angående forslag til ny forskrift til friluftsloven om friluftslivsaktiviteter som krever særlig aktsomhet.

Friluftslivets fellesorganisasjon (FRIFO) representerer de 15 største friluftslivsorganisasjonene i Norge med til sammen rundt 720.000 medlemskap. En av hovedoppgavene til FRIFO er å ivareta allemannsretten og det enkle og naturvennlige friluftslivets vilkår i Norge, herunder naturgrunnlaget for å drive friluftsliv og tilrettelegging for aktivitet.

Allemannsretten er selve grunnlaget for utøvelsen av friluftslivet, og FRIFO er selvsagt opptatt av alle tiltak som kan styrke denne retten. FRIFO støttet derfor de endringene i friluftsloven som var på høring i 2009.

FRIFO er opptatt av at friluftsloven og de rettigheter og plikter som følger av denne er lett forståelig og intuitiv når folk er på tur. Vi er derfor sterkt kritisk til en utvikling der vi får unødvendige detaljreguleringer på en rekke områder. I den sammenhengen er FRIFO kritisk til å lage forskrifter til friluftsloven som regulerer folks rettigheter og plikter. Vi mener slike reguleringer bør ligge direkte i loven og ikke "gjemmes bort" i en eller annen forskrift. Ideelt sett mener vi derfor det ikke er behov for denne forskriften, men at de reelle bestemmelsene kunne vært tatt inn i loven.

FRIFO er også sterkt kritisk til et system med hensyns- og aktsomhetsregler på flere nivåer. Dette er etter vårt syn med på å undergrave de hensynsreglene som allerede ligger i friluftsloven og som etter vårt syn er dekkende for alle forhold.

Nedenfor kommenterer vi nærmere de ulike forslagene.

Ferdsl i plantefelt

Når endringene i friluftsloven gjorde skogplantefelt om fra innmark til utmark var dette ut fra ønsket om å gjøre det enklere å ferdes i skog og mark og i tråd med folks oppfatning av allemannsretten. Når denne endringen, etter vår oppfatning, heller ikke påfører skogeierne påviselige

ulemper eller tap, mener FRIFO i utgangspunktet at det er unødvendig å lage en egen forskrift som regulerer ferdselen i skogplantefelt. Vi mener at frilufsloven gjennom aktsomhetsplikten i § 11, bestemmelsene i § 10 om organiserte aktiviteter og bestemmelsene i § 9 om telting og rasting i ungskog eller skogforyngelsesfelt, bør være dekkene for ferdselen i skogplantefelt.

I § 2 defineres skogplantefelt som: *Bepplantet skog og naturlig foryngelse av produksjonsskog hvor plantene er under knehøyde.* Denne definisjonen tar også med seg områder med naturlig foryngelse. Slike områder med naturlig foryngelse har hele tiden vært definert som utmark og endringene i frilufsloven omfatter ikke disse arealene. Vi mener derfor definisjonen av skogplantefelt er feil og forvirrende og må rettes opp. Dette er spesielt viktig da forskriften også omfatter telt- og bålforbud i skogplantefelt.

Ferdsel på sti eller vei gjennom innmark

Muligheten til å ferdes på veier eller stier som går over innmark og som ender i utmark er mange steder viktig for friluftslivet. FRIFO støttet derfor de aktuelle endringene som ble gjort i frilufsloven på dette punktet.

FRIFO er enig i at ferdsel på veier og stier i innmark krever at folk tar hensyn til grunneiere og den aktiviteten som foregår på disse stedene. Vi har derfor ikke sterke synspunkter på selve innholdet bestemmelsen, men mener i utgangspunktet at § 11 i frilufsloven dekker behovet til krav om hensynsfull ferdsel også på slike steder, jf det vi skriver i innledningen.

Telting i kystområder

Mulighetene for telting har mange steder blitt betydelig innskrevet pga bolig- og hyttebebyggelse, da særlig i strandsonen. Vi støttet derfor forslaget om å oppheve forbudet mot å telte nærmere enn 150 meter fra bebodd hus eller hytte.

Generelt mener FRIFO at hele 150 metersgrensen kunne vært opphevet for hele landet. FRIFO støtter likevel endringen fra 150 meter til 50 meter fra bebodd hus eller hytte i strandsonen (100-metersbeltet). Dette vil øke mulighetene for å telte på de stedene problemene er størst og vil således være positivt for de som driver et enkelt friluftsliv langs kysten.

Vi er imidlertid sterkt kritisk til at denne endringen ikke innføres for hele landet, men i stedet er knyttet opp mot avgrensingen i Statlige Planretningslinjer og derfor gjelder kun for deler av landet. Det er særlig to grunner til at vi er kritisk til dette:

- (1) kunstige administrative grenser (kommunegrenser) for denne type atferdsregler er vanskelig å formidle og dermed også å etterleve
- (2) av ulike årsaker finnes det også andre steder enn innenfor den foreslåtte avgrensningen utfordringer å finne egnede teltplasser lenger enn 150 meter fra bebodd hus eller hytte

FRIFO er også sterkt kritisk til at det er foreslått en egen aktsomhetsregel når det gjelder forsøpling og støy for telting i teltsonen mellom 50 meter og 150 meter fra bebodd hus eller hytte, jf § 8 punkt i forskriften. Dette gir etter vår mening et uheldig signal om at det ikke er fullt så ille å forsøple utenfor denne sonen.

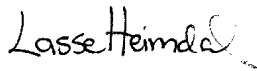
FRIFO mener også det er strekt urimelig at den som telter må ta dette ned på dagtid. Det kan også på dagtid være behov for opphold seg i teltet, samt oppbevaring av utstyr. Vi mener todagersregelen bør gjelde her som ellers, jf § 9 i frilufsloven.

I § 7 omtales unntak fra retten til å telte nærmere enn 150 meter fra bebodd hus eller hytte. Selv om ikke telting i friluftsområder i utgangspunktet ikke er tema i denne forskriften, vil vi likevel minne

om at et helårig telteforbud i friluftsområder ikke er hensiktsmessig i forhold til å fremme det enkle friluftslivet. Det er også et paradoks at det på en del friluftsområder er tillatt med overnatting i et ubegrenset antall store fritidsbåter, mens en person eller to i kajakk eller robot ikke kan overnatte i telt på samme plassen. Dette bør det gjøres noe med.

Rent formelt mener vi også at § 7 punkt a i forskriften er helt unødvendig. Hvis det ut fra friluftslovens § 15 er bestemt at det ikke er lov å telte på et område, er det jo denne unntaksreglen som gjelder helt uavhengig om det er 50 eller 150 meter fra bebodd hus eller hytte.

Vennlig hilsen
Friluftslivets fellesorganisasjon

Lasse Heimdal
Generalsekretær

Hans Erik Lerkelund
rådgiver